

COMUNICAREA ORGANIZAȚIONALĂ – IMPERATIV ÎN INSTITUȚIA DE EDUCAȚIE TIMPURIE

Lilia SOROCEANU, masterandă

CZU: 373.2:316.776

liliasoroceanu80@gmail.com

This article highlights the specifics of organizational communication with educators in the early education institution. Communication in the institution occupies an important place, depending on the chosen ways of communication, certain problems can be avoided or the problems that arise can be easily solved. Organizational communication highlights the psychological climate in the team, meeting the needs and requirements of educators, etc.

În cadrul fiecărei instituții, comunicarea reprezintă un proces esențial prin care are loc schimbul de mesaje și informații, în vederea realizării scopului și a obiectivelor planificate.

Comunicarea, în accepțiunea modernă a instituției, reprezintă o componentă vitală a sistemului managerial al culturii interne a oricărei instituții [1, p. 193].

Astfel, comunicarea organizațională reprezintă un proces esențial prin care are loc schimbul de mesaje și informații în vederea realizării scopului și a obiectivelor planificate, proces prin care o persoană (sau un grup) transmite un conținut conceptual (o atitudine, o stare emoțională, o dorință) unei alte persoane sau unui alt grup.

M. Călin evidențiază faptul că pentru o comunicare organizatorică eficientă, e necesar, atât educatorii cât și managerul, să posede anumite abilități: atribute fizice, psihologice și culturale, manifestate prin accesibilitate, precizie, simplitate și coerență, organizarea informației, autocultivarea rostirii [2, p. 166 -172].

Comunicarea organizațională îl are, fără îndoială, pe educator ca protagonist principal, regizor, strateg, maestru care, dincolo de o pregătire de specialitate înalt calitativă, e necesar să posede o competență de comunicare didactică, dar și organizațională [3, p. 68].

Pentru a identifica nivelul de dezvoltare a comunicării organizaționale la educatori, a fost realizat un experiment

psihopedagogic în Instituția de educație timpurie nr. 8 "Vântuleț", mun. Orhei, pe un eșantion format din 16 educatori.

În cadrul experimentului a fost aplicat testul de diagnosticare a tendințelor comunicative și organizaționale, propus de V. Sineavschi și A. Fedorishin [4, p. 54].

Acest test conține 40 de itemi cu răspuns închis. Testul se bazează pe două scale: tendințe comunicative și tendințe organizatorice.

Experimentul s-a constituit din trei etape: etapa de constatare, etapa de formare și etapa de control.

La etapa de constatare, a fost aplicat testul prin care s-au constatat nivelele tendințelor comunicative și organizatorice la educatori.

Analiza testului evidențiază următoarele rezultate:

a) Tendințe comunicative: b) Tendințe organizatorice:

- 0% – nivel foarte scăzut; - 0% – nivel foarte scăzut;

- 25% – nivel scăzut; - 6% – nivel scăzut;

- 25% – nivel mediu; - 31% – nivel mediu;

- 44% – nivel înalt; - 50% – nivel înalt;

- 6% – nivel suprem. - 13% – nivel suprem.

Diagnosticarea inițială a fost temeiul elaborării unui program de formare, în cadrul căruia au fost valorificate premisele teoretice. Aspectele realizate în cadrul etapei formative a experimentului vizează activități de formare în cadrul a cinci sesiuni, cu durata de 90 minute.

Aplicarea repetată a testului la etapa de control a permis analiza și interpretarea rezultatelor comparative.

Datele obținute la etapa de control demonstrează următoarele:

a) Tendințe comunicative: b) Tendințe organizatorice:

- 0% – nivel foarte scăzut și nivel scăzut; - 0% – nivel foarte scăzut și nivel scăzut;

- 37% – nivel mediu; - 25% – nivel mediu;

- 50% – nivel înalt; - 62% – nivel înalt;

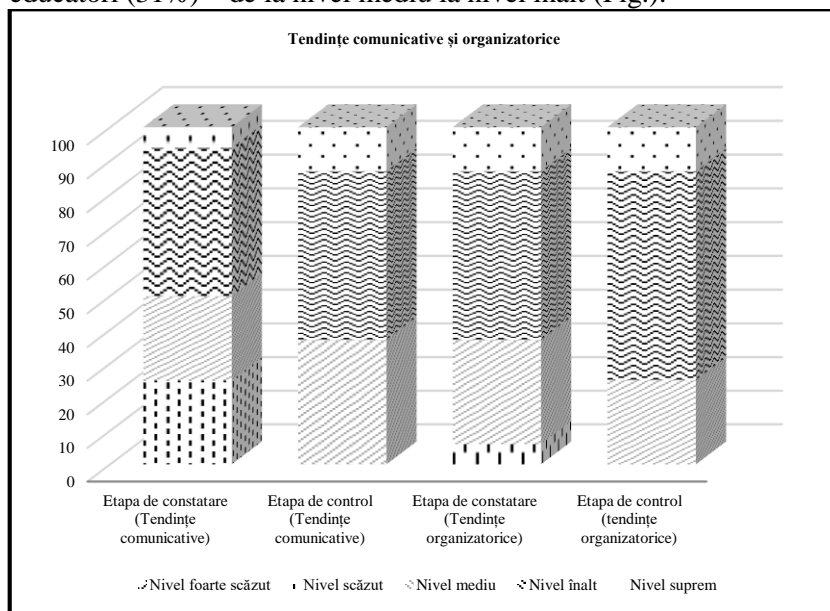
- 13% – nivel suprem. - 13% – nivel suprem.

Rezultatele testului evidențiază o creștere a comunicării organizaționale la educatori.

Astfel, tendințele comunicative ale educatorilor au crescut: la nivel foarte scăzut și scăzut nu s-a identificat niciun educator, la nivel

mediu a crescut numărul educatorilor de la 4 la 6 (ceea ce constituie 37% din numărul total de educatori), la nivel înalt a crescut numărul educatorilor de la 7 la 8 (ceea ce constituie 50% din numărul total), la nivel suprem a crescut numărul educatorilor de la 1 la 2, ceea ce constituie 13% din numărul total al educatorilor.

La fel, se observă și creșterea tendințelor organizatorice: un educator (6%) s-a ridicat de la nivel scăzut la nivel mediu, iar 6 educatori (31%) – de la nivel mediu la nivel înalt (Fig.).

Fig. Date comparative ale tendințelor comunicative și organizatorice la educatori

În concluzie, comunicarea organizațională reprezintă o formă de comunicare interumană, un instrument de bază, cu ajutorul căruia atât managerul instituției de educație timpurie, cât și educatorul își pot exercita atribuțiile: de planificare, de organizare, de motivare-antrenare, de coordonare, de control-evaluare și de realizare a obiectivelor propuse.

Referințe:

1. CONSTANTINESCU, D., GÂRBOVEANU, S., DUMITRAȘCU, E. *Comunicare Organizațională*. București: Pro Universitaria, 2011. 360 p.
2. CĂLIN, M. *Teoria și metateoria acțiunii educative*. București: Aramis, 2003. 207 p.
3. SEMIONOV, S. *Comunicarea-instrument de realizare a managementului educațional*. Ghid metodologic. Chișinău: CEP USM, 2013.
4. МИТИНА, Л.М. *Психологическая диагностика эмоциональной устойчивости учителя: Учебное пособие для практических психологов*. Москва: МПСИ, 1992. 59 с.

*Recomandat
Nina BÎRNAZ, dr., conf. univ.*